

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010551
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4425010551.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a Mgr. Alexandry Osadskej v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona a v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15.01.2026, sp. zn. 1T/67/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudkyňa Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: dňa XX. XXXX XXXX v čase okolo 16.15 h v meste C. D., na E. A., pred bytovým domom so súpisným číslom XX, po predchádzajúcej slovnej potýčke, ktorá vznikla pri odovzdávaní spoločného dieťaťa, začal vulgárne nadávať na poškodenú F. B., na čo ho táto upozornila, aby odišiel, pričom pristúpil k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, vyhrážal sa jej, že ju domlátí, že jej zlomí chrbticu a že bude kričať ako „kurva“ pri pôrode, následne ju jedenkrát udrhel otvorenou dlaňou do oblasti úst a jedenkrát päťou pravej ruky do oblasti sánky, čím jej spôsobil pomliaždenie tváre v oblasti ľavej časti sánky a ľavého ucha s opuchom a pohmatovou bolesťou, pomliaždenie hornej a dolnej pery s povrchovými ranami na sliznici hornej a dolnej pery, následne poškodená utiekla do vchodu bytového domu, kde býva a uzamkla za sebou vchodové dvere, ku ktorým obžalovaný pristúpil a opakovane sa jej vyhrážal slovami „dovtedy nebudeš mať pokoj, kým neskončíš ako tvoj otec“, čím u poškodenej F. B., narodenej XX. XXXXXXXX XXXX, trvale bytom G. H., prechodne bytom bez prihlásenia v C. D., A. I. XX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a obžalovaný tak konal, hoci blokom na pokutu nezaplatenú namieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Mojmírovce, číslo bloku J. XX XXXXXXXX zo dňa 10.03.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.03.2025, mu bola uložená pokuta vo výške 30,00 Eur za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za konanie spočívajúce v urážkach a fyzickom napadnutí inej osoby, a hoci bol rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Zámky, Odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-OVVS-2025/016950 zo dňa 16.05.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.06.2025, uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola

uložená pokuta vo výške 50,00 Eur, a to za konanie, kedy prostredníctvom správ nadával a vyhrážal sa F. B.,

a takto konal napriek skutočností, že má uznesením Okresného súdu Nové Zámky pod spisovou značkou 4C/6/2025-17 zo dňa 13.02.2025 s dátumom nadobudnutia právoplatnosti dňa 25.03.2025 a vykonateľnosti dňa 29.03.2025 nariadené neodkladné opatrenie, v zmysle bodu II. výroku, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov nepribližoval k osobe F. B., s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a prípadne orgánmi prejednávajúcimi priestupky, a to po dobu jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré rozhodnutie bolo v bode II. výroku zmenené uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/32/2025-59 zo dňa 20.05.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2025 a vykonateľnosť 28.05.2025 tak, že súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil A. B., aby sa nepribližoval k F. B. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaní pred súdmi, v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v priestupkovom konaní.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd považoval za priznanie sa k spáchaniu skutku, ako i na to, že obžalovaný na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne, pričom dostatočne odôvodnil zmenu svojho postoja v konaní pred súdom keď uviedol, že ľutuje svojho konania, vo väzbe si uvedomil, že konal nelogicky, že spravil veľkú chybu, konal skratovo a mal výpadok myslenia, nikdy sa voči poškodenej nedopustil protiprávneho konania, vykonával súd I. stupňa dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a nároku na náhradu škody.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne a teda zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zák., pretože sa dopustil závažného konania, aby zmaril zákaz približenia, vydaného na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese a taktiež svojim protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa preukázateľne vyhrážal poškodenej zabitím, resp. ťažkou ujmu na zdraví poškodenej, pričom sa jedná o blízku osobu – bývalú družku, ako aj rodiča spoločného dieťaťa a toto konanie v nej vyvolalo dôvodnú obavu a zároveň obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil aj všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., pretože slovné a fyzicky sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal uvedený čin, hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Uviedol, že z registra trestov mal preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 19-krát súdne trestaný a dosiaľ sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti a to nielen majetkovej trestnej činnosti, ale aj trestnej činnosti násilnej a to aj závažného charakteru, za čo mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. V tejto súvislosti poukázal na jeho odsúdenie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/961 Zb. a iné vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/116/1988, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do I. NVS a tiež ochranný dohľad a tiež aj na odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/31/1995 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/961 Zb. (t. j. s následkom smrti človeka) na nepodmienečný trest odňatia slobody 6 rokov so zaradením na výkon trestu do II. NVS. Zároveň poukázal, že posledné 3 záznamy obžalovaného v odpise z registra trestov (vo veciach Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012, 5T/37/2014 a 2T/91/2013) sú pre spáchanie prečinov nebezpečného vyhrážania, prípadnej aj v súbehu s inými trestnými činmi, pričom posledný takto mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky vykonal dňa 22.12.2015 a podľa výpisu z evidencie priestupkov sa opakovane dopustil rôznorodých priestupkov a to aj proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku, pričom v období od 07.04.2022 do 27.07.2025 bola až v 4 prípadoch poškodenou práve F. B., ktorá má procesné postavenie poškodenej aj v prejednávanej veci. Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Nitra mal súd I. stupňa preukázané, že obžalovaný

väzbu vykonáva od 01.08.2025, správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. postupoval v hodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela. Na strane obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, keď za priznanie považoval vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, pričom svoje konanie oľutoval) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (už bol za trestný čin odsúdený – odsúdenia Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/37/2014, 2T/*4/2013, 4T/76/2012), pričom trestná sadzba, z ktorej vychádzal s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky. Pri ukladaní trestu prihliadol na prevahu priťažujúcich okolností, následok, ktorý trestnou činnosťou spôsobil a to zranenia poškodenej, ktoré sú popísané v skutku, ako aj jej dôvodnú obavu o život a zdravie, keď uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/6/2025 z 13.02.2025 mu bol uložený zákaz približovania sa k poškodenej, keď pri ukladaní trestu nepostupoval podľa ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na závažnosť danej trestnej činnosti, osobu a osobnosť obžalovaného, vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 61/2025, jeho kriminálnu minulosť, pričom zdôraznil, že postupne ukladané tresty na obžalovaného nemali prevýchovný účinok, o čom následne svedčia aj priestupky spáchané práve voči osobe poškodenej F. B., družke obžalovaného a matke ich spoločného dieťaťa zo 07.04.2022, 02.05.2022, 05.12.2022, 30.01.2025 a obžalovanému ukladal trest vo výmere 15 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a spravodlivý.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/37/2014, v ktorej veci si vykonal trest dňa 22.12.2015).

K náhrade škody v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. súd I. stupňa konštatoval, že poškodená F. B. si podaním doručeným súdu dňa 09.01.2026 uplatnila nárok na náhradu škody titulom morálnej škody vo výške 6 000 eur, avšak tento nárok na náhradu škody si uplatnila až dňa 09.01.2026, t. j. po skončení vyšetrovania a v čase až po podaní obžaloby, a preto súd o tomto nároku poškodenej na náhradu škody samostatným výrokom ani nerozhodoval.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonnej lehote, podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajkyne, uviedol, že trest uložený mu vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne považoval za neprimerane prísny a súd I. stupňa nedostatočne odôvodnil uloženie trestu v takejto vysokej výmere. Poukázal na skutočnosť, že už v prípravnom konaní pri svojej výpovedi dňa 24.10.2025 oľutoval svoje konanie a na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2026 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, čím prispel k zjednodušeniu trestného konania a k jeho hospodárnosti. Mal za to, že uvedené vyhlásenie, ako výrazná poľahčujúca okolnosť, má mať značný vplyv na ukládanie trestu. Uviedol, že svoje konanie oľutoval, priznal, že konal neuvážene, v záujme chrániť svojho maloletého syna si v tom momente neuvedomoval následky svojho správania sa voči poškodenej matke svojho maloletého syna a protiprávnosť tohto konania, tohto konania je mu úprimne ľúto. Tiež uviedol, že je pravda, že sa v minulosti dopúšťal protizákonnej činnosti v podobe páchania trestných činov, avšak posledný odsudzujúci trestný rozsudok bol proti nemu vydaný v roku 2013, s vykonaním trestu ku koncu roka 2015 a od tej doby sa nedopustil žiadneho trestného činu, čím preukázal, že sa vie napraviť a rešpektovať spoločenské pravidlá. Taktiež počas výkonu väzby sa správal vzorne, nebolo mu udelené žiadne disciplinárne opatrenie, zapájal sa dobrovoľne do aktivít, bol nápomocný, mal zodpovedný prístup k plneniu všetkých uložených povinností. Mal za to, že vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a jeho snahu o nápravu preukazovanú počas celej doby doterajšieho trvania väzby bolo možné pri ňom aplikovať postu podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. a pristúpiť k zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Namietal, že už aj samotný výkon uloženého nepodmienečného trestu čo aj v kratšom trvaní predstavuje pre neho obrovský trest, obmedzenie slobody, odčlenenie od života jeho rodiny a hlavne maloletého syna, pričom k naplneniu účelu trestu, zabráneniu páchania ďalšej trestnej činnosti a k zabezpečeniu jeho nápravy dostatočne postačí aj trest kratšieho trvania ako je uložený trest vo výmere 15 mesiacov.

Záverom uviedol, že aj keby konajúci súd I. stupňa nepostupoval podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine, spáchanie prečinu, nie zločinu, spáchanie prečinu s nižšou trestnou sadzbou, spáchanie skutku bez vážnej ujmy na zdraví, skutočnosť, že posledný odsudzujúci rozsudok proti nemu

bol vydaný v roku 2013 a jeho doterajšie hodnotenie vo väzbe, mal mu uložiť trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

K odvolaniu obžalovaného zaslala písomné vyjadrenie poškodená F. B. v ktorom uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považovala za zákonný a správny, a preto navrhla, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného a potvrdil rozsudok súdu I. stupňa. Zároveň uviedla, že obžalovaný sa jej naďalej, aj po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, v listoch, ktoré zasiela z ÚVV vyhráža, a preto podala trestné oznámenie.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania, ktoré nechcela žiadnym spôsobom zmeniť ani doplniť a navrhla, aby bolo odvolaniu obžalovaného vyhovené z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní a aj vzhľadom na uvedenú skutočnosť obžalovaným na verejnom zasadnutí, že mu doposiaľ nebola daná šanca a aj s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy odsúdený až v roku 2013 a tým preukázal, že je schopný nepáchať trestnú činnosť, žiadala uloženie nižšieho trestu, aby sa tak mohol obžalovaný zaradiť do riadneho života.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí poukázal na dôvody, ktoré uviedla jeho obhajkyňa a trest, ktorý mu bol uložený okresným súdom sa mu zdá neprímerane prísny a to z dôvodu, že urobil vyhlásenie o vine, ako aj na skutočnosť, že pred okresným súdom povedal, že poškodenej uhradí aj morálnu ujmu po tom, ako vyjde na slobodu. Za primeraný považuje trest vo výmere jedného roka. V konečnom návrhu uviedol, že sa stotožňuje s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné a mal za to, že trest odňatia slobody uložený za tri trestné činy v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, vzhľadom na množstvo predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, rozhodne nemožno považovať za neprímerane prísny, javí sa byť skôr mierny a použitie tzv. zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. je podľa jeho názoru aj s poukazom na skôr uvedené, celkom vylúčené. V konečnom návrhu navrhol odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámení sa s námietkami uvádzanými v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného odvolací súd zistil, že súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, keďže považoval jeho vyhlásenie za priznanie sa k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, obžalovaný odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. kladne a po stanovisku prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, vykonával dokazovanie len ohľadne skutočností týkajúcich sa ukladania trestu a nároku na náhradu škody.

Pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými sa aj odvolací súd stotožňuje, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák., a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa, ako na správne, v podrobnostiach plne poukazuje.

Čo sa týka odvolaním napadnutého výroku o ukladanom treste, je potrebné uviesť, že súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. a správne prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a

možnosť jeho nápravy. Trest uložený súdom I. stupňa vo výmere 15 mesiacov je primeraný a zákonný, pretože bol uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby prečinu nebezpečné vyhrážanie 6 mesiacov až 3 roky, pričom sa nachádza v dolnej polovici zákonnej sadzby, preto ho nemožno považovať za neprimerane prísny.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

a/ za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania,

b/ ktorý významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny alebo napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny iný pripravoval alebo sa o jeho spáchanie pokúsil tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatel'ov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny,

c/ ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie, alebo

d/ ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo na zistení alebo usvedčení jeho páchatel'a tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine, ak vzhľadom na povahu a závažnosť ním spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania; znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní.

Podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil okolnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyvážené, keďže existencia jednej poľahčujúcej okolnosti nemôže prevážiť nad viacerými významnými priťažujúcimi okolnosťami, najmä nad opakovanou trestnou činnosťou.

K námietke obžalovaného, že jeho vyhlásenie malo viesť k výraznejšiemu zmierneniu trestu odvolací súd uvádza, že priznanie a vyhlásenie bolo súdom I. stupňa zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť. Samotné vyhlásenie automaticky neodôvodňuje uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, ani mimoriadne zníženie trestu, jeho význam je potrebné hodnotiť v kontexte ostatných okolností prípadu, najmä osoby páchatel'a a jeho trestnej minulosti. Význam jeho trestnej minulosti je kľúčovým argumentom pre potvrdenie trestu, keďže i odvolací súd musí zdôrazniť, že obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný až 19-krát, opakovane sa dopúšťal nielen majetkovej, ale aj násilnej trestnej činnosti, viackrát bol odsúdený práve za prečin nebezpečného vyhrážania, pričom v minulosti mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré však neplnili svoj preventívny účel. Za osobitne významné možno považovať, že skutok spáchal počas trvania konfliktu s poškodenou, konal napriek súdnemu neodkladnému opatreniu, ktorým mu bolo zakázané priblížiť sa k poškodenej, ako i to, že konal krátko po viacerých priestupkoch voči tej istej poškodenej, čo v súhrne predstavuje výrazne negatívny hodnotiaci faktor pri ukladaní trestu.

I odvolací súd preto opakovane poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil napriek dvom nedávnym priestupkovým sankciám za obdobné konanie voči poškodenej, konal napriek neodkladnému opatreniu a zároveň je nutné konštatovať, že priestupkové ani iné sankcie nevedli k zmene jeho správania. To svedčí o tom, že miernejšie sankcie sa v jeho prípade ukázali ako neúčinné. Tiež možno poukázať aj na znalecký posudok, z ktorého vyplývajú charakteristiky obžalovaného (afektívna labilita, impulzivita, zvýšená dráždivosť, sklony k agresívnym reakciám, externalizácia viny) a ktoré zvyšujú riziko opakovania násilného správania, čo je významné pri posudzovaní potreby ochrany spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd zdôrazňuje, že podmienky na mimoriadne zníženie trestu neboli, pretože nejde o výnimočný prípad, obžalovaný je dlhodobý recidivista, skutok spáchal v rozpore s uloženým zákazom priblíženia sa, konanie malo násilný charakter a bolo spáchané voči blízkej osobe v prítomnosti konfliktu o maloleté dieťa. Pri takto negatívnej trestnej minulosti by mimoriadne zníženie trestu bolo v rozpore s účelom trestu podľa § 34 Tr. zák.

Obžalovaným uvádzané bezproblémové správanie vo väzbe možno hodnotiť len ako štandardné očakávané správanie, ktoré samo osebe nezakladá dôvod na zníženie trestu a nevyvažuje dlhodobú recidívu a agresívne správanie.

Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že vzhľadom na opakované konflikty s poškodenou, predchádzajúce vyhrážky a útoky, nerešpektovanie súdneho rozhodnutia, uloženie nepodmienečného trestu tak plní aj ochrannú funkciu voči poškodenej osobe.

Záverom odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na podrobné odôvodnenie súdu I. stupňa ohľadne uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a sumarizuje, že skutočnosti namietané obžalovaným ani odvolací súd nepovažoval samé osebe, ani vo vzájomnej súvislosti za také, ktoré by mohli odôvodňovať iné, miernejšie uloženie trestu odňatia slobody, resp. jeho mimoriadne zníženie. Súd I. stupňa uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov plne v súlade s účelom trestu, zásadou individualizácie a proporcionality. Keďže takto uložený trest je primeraný závažnosti konania, osobe obžalovaného a nevybočil z medzí ustanovených zákonom, odvolací súd ho nepovažuje za neprimeraný, ale naopak, je nevyhnutnou reakciou na recidivujúce konanie obžalovaného.

Súd I. stupňa zároveň správne a zákonne rozhodol o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciacie podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.